

EUROPEES PARLEMENT

COMMISSIE LANDBOUW EN PLATTELANDSONTWIKKELING

- *Het Secretariaat* -

LEIDRAAD

ten behoeve van de leden

Juni 2009

INHOUD

Blz.

I.	TAKEN VAN DE COMMISSIE LANDBOUW EN PLATTELANDSONTWIKKELING	3
II.	IN HET KADER VAN DE WETGEVENDE ROL VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
	A. Wetgevingsverslagen	4
	B. Wetgevingsverslagen behandeld volgens de vereenvoudigde procedure	5
	C. Wetgevingsadviezen aan andere parlementaire commissies (artikel 49 van het Reglement)	5
	D. Begrotingsprocedure	6
	E. Medeverantwortelijke commissies (artikel 50 van het Reglement)	6
III.	IN HET KADER VAN DE ACTIVERENDE ROL VAN HET EUROPEES PARLEMENT	7
	A. Wetgevingsinitiatieven (artikel 42 van het Reglement)	7
	B. Initiatiefverslagen (artikel 48 van het Reglement)	7
	C. Niet-wetgevingsverslagen op basis van een ontwerpresolutie (artikel 120 van het Reglement)	8
	D. Niet-wetgevingsadviezen	8
	E. Amendementen waarover in de commissie moet worden gestemd	8
IV.	BEHANDELING VAN VERSLAGEN IN DE PLENAIRE VERGADERING	9
	A. Agenda van de plenaire vergadering	9
	B. Terugverwijzing naar een commissie	9
	C. Procedure ter plenaire vergadering zonder amendementen en zonder debat (artikel 138 van het Reglement)	10
V.	ANDERE ACTIVITEITEN	10
	A. Vragen voor mondelinge beantwoording met debat (artikel 115 van het Reglement)	10
	B. Openbare hoorzittingen en workshops (artikel 193 van het Reglement)	10
	C. Jaarlijks wetgevingsprogramma	11
	D. Raadpleging van het ESC en/of het CvDR	11
	E. Delegaties	11
VI.	COÖRDINATOREN EN BENOEMING VAN RAPPORTEURS (artikel 192 van het Reglement)	11
VII.	OVERIGE INFORMATIE	12

I. TAKEN VAN DE COMMISSIE LANDBOUW EN PLATTELANDSONTWIKKELING

1. Het werk van een parlementaire commissie, zoals de Landbouwcommissie, bestaat hoofdzakelijk uit het opstellen van:
  - wetgevingsverslagen (of adviezen aan een ten principale bevoegde commissie) over de voorstellen van de Commissie aan de Raad, telkens wanneer het advies van het Europees Parlement is vereist (raadpleging),
  - initiatiefverslagen over actuele vraagstukken of over mededelingen van de Commissie.
2. Zoals is vastgelegd in bijlage VII van het Reglement is de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling bevoegd voor alle kwesties die verband houden met:
  1. de werking en ontwikkeling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
  2. plattelandsontwikkeling, met inbegrip van de activiteiten van de desbetreffende financiële instrumenten;
  3. wetgeving inzake:
    - a) veterinaire en fytosanitaire kwesties en diervoeding, tenzij deze kwesties betrekking hebben op de bescherming tegen volksgezondheidsrisico's,
    - b) dierhouderij en het welzijn van dieren;
  4. verbetering van de kwaliteit van landbouwproducten;
  5. voorziening van basislandbouwproducten;
  6. het Communautair Bureau voor plantenrassen;
  7. bosbouw.

II. IN HET KADER VAN DE WETGEVENDE ROL VAN HET EUROPEES PARLEMENT

3. De raadpleging van het Europees Parlement met betrekking tot landbouwkwesties geschiedt meestal op grond van artikel 37, lid 2, van het EG-Verdrag. De medebeslissingsprocedure zal pas met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon ook gelden voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Schematisch voorgesteld verloopt deze raadpleging als volgt:

- De Europese Commissie stelt een voorstel op (voor een verordening, een richtlijn of een beschikking van de Raad)¹, dat zij aan de Raad van de Europese Unie voorlegt.

---

¹ Zie artikel 249 van het EG-Verdrag:

"Een verordening heeft een algemene strekking. Zij is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Een richtlijn is verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, doch aan de nationale instanties wordt de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen.

Een beschikking is verbindend in al haar onderdelen voor degenen tot wie zij uitdrukkelijk is gericht."

- Vervolgens raadpleegt de Raad het Europees Parlement over het voorstel van de Commissie, waar dit door het Verdrag wordt voorgeschreven. De Raad doet dit voorstel te dien einde toekomen aan de Voorzitter van het Europees Parlement.
  - Deze verwijst het voorstel van de Commissie ter behandeling ten principale naar de bevoegde parlementscommissie en voor advies naar de andere betrokken commissies.
4. Is de Landbouwcommissie aangewezen als commissie ten principale, dan kan zij:
    - a) hetzij een verslag opstellen en daartoe een rapporteur benoemen (artikel 45 van het Reglement);
    - b) hetzij de vereenvoudigde procedure overeenkomstig artikel 46 van het Reglement toepassen.
  5. Wanneer de Landbouwcommissie slechts medeadviserende commissie is (artikel 49 van het Reglement), stelt zij een advies op aan de commissie ten principale en benoemt zij een rapporteur voor advies. Zij kan ook besluiten om geen advies uit te brengen.
  6. De rapporteurs en rapporteurs voor advies worden doorgaans benoemd op voordracht van de fractiecoördinatoren (zie hoofdstuk VI), die de verslagen en adviezen toewijzen op grond van een puntensysteem. Dit puntensysteem is bedoeld om de verslagen en adviezen eerlijk te verdelen naargelang het aantal leden van elke fractie in de commissie.

A. Wetgevingsverslagen

7. Zolang het Verdrag van Lissabon nog niet in werking is getreden, blijft de Commissie landbouw en plattelandontwikkeling zich in de meeste gevallen uitspreken over documenten waarvoor slechts één lezing vereist is (gewone raadpleging) (uitzonderingen betreffen in de meeste gevallen vraagstukken over de gezondheid of het welzijn van dieren). De eenvoudige raadplegingsprocedure verloopt als volgt:
  - wanneer een voorstel van de Europese Commissie ter behandeling wordt verwezen naar een commissie, dan heeft deze de mogelijkheid om op basis van artikel 37 van het Reglement de geldigheid of de juistheid van de door de Commissie gekozen rechtsgrondslag te betwisten, na advies van de Commissie juridische zaken ingewonnen te hebben;
  - wanneer een rapporteur is benoemd, stelt deze, hierbij doorgaans geassisteerd door het secretariaat, een ontwerpverslag op (artikel 45 van het Reglement), dat bestaat uit:
    - eventuele ontwerpamendementen op het voorstel van de Commissie, al dan niet vergezeld van korte motiveringen. Deze motiveringen zijn facultatief, vallen onder de verantwoordelijkheid van de rapporteur en worden niet in stemming gebracht. (Motiveringen mogen niet langer dan 500 tekens zijn en indien dit aantal wordt overschreden wordt de motivering niet vertaald.);
    - een ontwerpwetgevingsresolutie waarin de rapporteur alleen aangeeft of het Parlement het voorstel van de Commissie goedkeurt, verwerpt of wenst te amenderen (artikel 55, lid 2, van het Reglement);
    - eventueel een toelichting met nadere informatie over het in deel 1 ingenomen standpunt (maximaal 3000 tekens). Toelichtingen vallen net als motiveringen uitsluitend onder de verantwoordelijkheid van de rapporteur en worden niet in stemming gebracht. Een toelichting kan vergezeld gaan van een financieel memorandum waarin staat welke financiële gevolgen het verslag zal hebben en of deze verenigbaar zijn met het meerjarig financieel kader.

Er zij op gewezen dat de rapporteur doorgaans, met het oog op de voor het vertalen, drukken en

ronddelen benodigde tijd, zijn ontwerpverslag drie weken voordat het door de commissie wordt behandeld bij het commissiesecretariaat dient in te leveren.

De definitieve verslagen van de parlementaire commissies kunnen, na verificatie, op de agenda van een vergaderperiode worden geplaatst indien zij uiterlijk binnen de volgende termijnen zijn ingediend:

- a. een maand voor de vergaderperiode in kwestie in het geval van in eerste lezing te behandelen wetgevingsverslagen (COD);
- b. op de vrijdag van de vierde week vóór de vergaderperiode in kwestie in het geval van volgens de raadplegingsprocedure goed te keuren wetgevingsverslagen (CNS) en initiatiefverslagen (INI);
- c. op de vrijdag van de derde week vóór de vergaderperiode in kwestie in het geval van andere verslagen.¹

B. Wetgevingsverslagen behandeld volgens de vereenvoudigde procedure

8. Overeenkomstig artikel 46, lid 1, van het Reglement kan het Parlement de voorstellen van de Commissie volgens de vereenvoudigde procedure behandelen, bijvoorbeeld wanneer deze geen diepgaande studie vereisen (verlenging van termijnen, maatregelen in verband met de toepassing van reeds bestaande verordeningen, enz.).
9. In dit geval kan de voorzitter van de Landbouwcommissie na afloop van een eerste debat over een wetgevingsvoorstel voorstellen dat dit voorstel ongewijzigd wordt goedgekeurd. Tenzij ten minste een tiende van het aantal leden hiertegen bezwaar maakt, legt de voorzitter van de commissie het Parlement een verslag voor dat de goedkeuring van het voorstel inhoudt. In dat geval is artikel 138 van het Reglement van toepassing (procedure ter plenaire vergadering zonder amendementen en zonder debat).
10. Hetzelfde artikel 46 voorziet in lid 2 in de mogelijkheid dat de commissievoorzitter voorstelt dat hijzelf of de rapporteur die is benoemd om het betreffende voorstel te behandelen, amendementen opstelt die een afspiegeling zijn van de debatten die in de commissie hebben plaatsgevonden. Als de commissie instemt met deze procedure, worden de amendementen aan de leden van de commissie toegestuurd. De leden hebben dan ten minste 21 dagen de tijd om deze te bestuderen. Tenzij na het verstrijken van deze termijn ten minste een tiende van de leden van de commissie hiertegen bezwaar maakt, wordt het verslag geacht te zijn aangenomen. In dat geval worden het verslag en de amendementen zonder debat ter goedkeuring voorgelegd aan het Europees Parlement overeenkomstig artikel 138, lid 1, laatste alinea, lid 2, en lid 4, van het Reglement.
11. Als een tiende van de leden bezwaar maakt tegen deze procedure, worden de amendementen in stemming gebracht op de volgende vergadering van de commissie (artikel 46, lid 3, van het Reglement).
In de praktijk worden medebeslissingsdossiers echter niet volgens de vereenvoudigde procedure behandeld indien de Raad van plan is het voorstel van de Commissie te wijzigen.

C. Wetgevingsadviezen aan andere parlementaire commissies (artikel 49 van het Reglement)

12. Een commissie wordt om advies gevraagd op een terrein dat onder haar bevoegdheid valt hetzij door de Voorzitter van het Parlement zelf wanneer hij de ten principale bevoegde commissie aanwijst, hetzij op verzoek van een ten principale bevoegde commissie, hetzij op verzoek van de commissie zelf als zij aan een commissie ten principale advies wil uitbrengen. In de twee laatste gevallen wenden de betrokken commissies zich tot de Voorzitter van het Europees Parlement met het verzoek het betreffende onderwerp te mogen behandelen volgens de voorwaarden van artikel 188, lid 3, van het Reglement.

De medeadviserende commissie benoemt een rapporteur voor advies. Deze stelt een ontwerpadvies aan de ten principale bevoegde commissie op dat, als het om wetgevingsdocumenten gaat, slechts bestaat uit voorstellen tot wijziging van de tekst die de commissie ter behandeling is voorgelegd, eventueel vergezeld van een korte motivering. Voor de motivering is alleen de rapporteur voor advies verantwoordelijk, maar de commissie kan ook een korte schriftelijke motivering indienen voor het gehele advies. De ten principale bevoegde commissie stelt een termijn vast waarbinnen de medeadviserende commissie advies moet uitbrengen, wil het door de ten principale bevoegde commissie in aanmerking worden genomen. Indien de ten principale bevoegde commissie geen rekening houdt met de amendementen van de medeadviserende commissie, dan heeft deze niet de mogelijkheid deze in te dienen op de plenaire vergadering van het Europees Parlement (artikel 49, lid 5, van het Reglement). In dit geval kunnen de amendementen in kwestie alleen worden ingediend door een fractie of door ten minste 46 leden (artikel 156, lid 1, van het Reglement).

D. Begrotingsprocedure

13. Het belangrijkste advies dat door de commissie wordt opgesteld is het advies inzake het ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie. De Landbouwbouwcommissie:
- stelt een advies op aan de Begrotingscommissie;
  - dient ontwerpamendementen of wijzigingsvoorstellen in op de ontwerpbegroting ten aanzien van de landbouwsector. Deze ontwerpamendementen en wijzigingsvoorstellen worden bestudeerd door de Begrotingscommissie en vervolgens in stemming gebracht in de plenaire vergadering van het Parlement, dat tezamen met de Raad de begrotingsautoriteit vormt.

Ontwerpamendementen hebben betrekking op de niet-verplichte uitgaven waarover het Europees Parlement het laatste woord heeft. Wijzigingsvoorstellen hebben betrekking op de verplichte uitgaven die door de Raad worden vastgesteld (zie artikel 272 van het EG-Verdrag). De voorschriften met betrekking tot de behandeling van de begroting worden uitvoeriger behandeld in bijlage IV van het Reglement.

In het Verdrag van Lissabon komt het onderscheid tussen niet-verplichte en verplichte uitgaven te vervallen. De begrotingsprocedure zal dan in grote lijnen volgens de regels voor medebeslissing verlopen. Aangezien de begroting door het Europees Parlement en de Raad gezamenlijk moet worden aangenomen, zal het belang van het advies van de Commissie landbouw en plattelandontwikkeling toenemen. Een aanzienlijk gedeelte van de begroting betreft immers de landbouwuitgaven. Zo zal eveneens de rapporteur voor advies van de Landbouwcommissie tijdens de jaarlijkse begrotingsprocedure een belangrijker rol spelen.

E. Medeverantwoordelijke commissies (artikel 50 van het Reglement)

14. Indien bij de Conferentie van voorzitters een competentieconflict aanhangig is gemaakt en zij van mening is dat het vraagstuk bijna in gelijke mate onder de bevoegdheid van twee of meer commissies valt, of dat verschillende gedeelten van het vraagstuk onder de bevoegdheid van twee of meer commissies vallen, kan zij besluiten de commissies in kwestie bij de procedure te betrekken. In dit geval:

- wordt het tijdschema in onderling overleg vastgesteld;
- houden de rapporteur en de rapporteurs voor advies elkaar op de hoogte en trachten zij het onderling eens te worden over de teksten en over hun standpunt ten aanzien van amendementen;
- gaan de voorzitters, de rapporteur en de rapporteurs voor advies gezamenlijk na welke onderdelen van de tekst onder hun exclusieve of gezamenlijke bevoegdheid vallen en bereiken zij overeenstemming over de precieze voorwaarden van hun samenwerking;
- neemt de ten principale bevoegde commissie de amendementen van een medeverantwoordelijke commissie zonder stemming over wanneer deze betrekking hebben op vraagstukken die volgens de voorzitter van de ten principale bevoegde commissie onder de exclusieve bevoegdheid van de medeverantwoordelijke commissie vallen, indien deze niet in tegenspraak zijn met andere onderdelen van het verslag;
- maakt de rapporteur van een medeverantwoordelijke commissie deel uit van de delegatie van het Parlement ingeval er een bemiddelingsprocedure voor het voorstel komt.

(Voor meer details, zie artikel 50 van het Reglement.)

Indien het vraagstuk van bijzonder belang is, kan de Conferentie van voorzitters besluiten dat de procedure met gezamenlijke commissievergaderingen en gezamenlijke stemming moet worden toegepast (artikel 51 van het Reglement).

III. IN HET KADER VAN DE ACTIVERENDE ROL VAN HET EUROPEES PARLEMENT

A. Wetgevingsinitiatieven (artikel 42 van het Reglement)

15. Overeenkomstig artikel 192, tweede alinea van het EG-Verdrag kan het Parlement de Europese Commissie verzoeken wetgevingsvoorstellen in te dienen inzake aangelegenheden die naar het oordeel van het Parlement wetgeving van de Unie vergen (nieuwe besluiten of wijziging van bestaande besluiten) en die in het programma van de Commissie niet zijn voorzien.

In dit geval stelt de bevoegde commissie, nadat toestemming is verleend door de Conferentie van voorzitters, een initiatiefwetslag op dat ter stemming wordt voorgelegd aan het Parlement. De daarin vervatte resolutie moet, tijdens de eindstemming, door een meerderheid van de leden van het Parlement worden goedgekeurd. De resolutie van het Parlement vermeldt wat de rechtsgrondslag moet zijn en gaat vergezeld van gedetailleerde aanbevelingen betreffende de inhoud van het verlangde voorstel, dat in overeenstemming moet zijn met de grondrechten en het subsidiariteitsbeginsel. Indien het verlangde voorstel financiële gevolgen heeft, wordt door het Parlement aangegeven hoe voldoende financiële dekking kan worden gevonden.

B. Initiatiefverslagen (artikel 48 van het Reglement)

16. De Landbouwcommissie kan, op voorstel van haar voorzitter of van één of meer leden van de commissie, besluiten de Conferentie van voorzitters om toestemming te verzoeken voor het opstellen van een initiatiefverslag over belangrijke en/of actuele kwesties waaraan meestal door de Commissie of de Raad niet voldoende aandacht is besteed.

Wanneer de toestemming eenmaal is verleend, stelt de Landbouwcommissie een verslag van niet-wetgevende aard op (artikel 47 van het Reglement), bestaande uit een ontwerpresolutie van politieke aard en een toelichting. Nadat het door de commissie is goedgekeurd, wordt dit verslag op de agenda geplaatst om ter plenaire vergadering te worden behandeld en kan het bij eenvoudige meerderheid door het Parlement worden aangenomen. Behalve in bijzondere gevallen, kunnen uitsluitend amendementen die zijn ingediend door de rapporteur (in geval van nieuwe feiten) of door ten minste een tiende van de leden van het Parlement, tijdens de plenaire vergadering worden behandeld. Fracties kunnen echter alternatieve voorstellen indienen.

Er mogen niet meer dan zes niet-wetgevingsverslagen gelijktijdig door een commissie worden opgesteld, bijzondere gevallen (bijlage XVIII van het Reglement) zoals initiatiefverslagen van wetgevende aard daargelaten (artikel 42 van het Reglement).

C. Verslagen van niet-wetgevende aard op basis van een ontwerpresolutie (artikel 120 van het Reglement)

17. Ieder lid kan een ontwerpresolutie (van ten hoogste 200 woorden) indienen over een onderwerp dat binnen het kader van de werkzaamheden van de Unie valt. Indien deze resolutie onder de bevoegdheid van de Landbouwcommissie ressorteert, wordt zij door de Voorzitter van het Parlement ter behandeling aan deze commissie gezonden.

In dit geval kan de Landbouwcommissie besluiten:

- de ontwerpresolutie samen met andere ontwerpresoluties of verslagen te behandelen;
- een advies uit te brengen, eventueel in de vorm van een brief;
- een initiatiefverslag op te stellen (artikel 48 van het Reglement). In dat geval is toestemming van de Conferentie van voorzitters nodig.

De opstellers van de ontwerpresolutie moeten op de hoogte worden gesteld van de besluiten van de commissie en de Conferentie van voorzitters.

D. Adviezen van niet-wetgevende aard

In het geval van niet-wetgevingsteksten bevat het advies suggesties voor de ontwerpresolutie van de ten principale bevoegde commissie (artikel 49, lid 2, van het Reglement). Deze amendementen kunnen vergezeld gaan van een korte schriftelijke motivering, hetzij voor elk amendement afzonderlijk, hetzij voor het gehele advies.

E. Amendementen waarover in de commissie moet worden gestemd

18. Ieder commissielid kan in de commissie amendementen indienen:

- op een wetgevingstekst van de Europese Commissie (daarbij dient in de linkerkolom de door de Commissie voorgestelde tekst en in de rechterkolom de geamendeerde tekst komen te staan);

- op een ontwerpwetgevingsresolutie;
- op een ontwerpresolutie in een initiatiefverslag.

De amendementen moeten schriftelijk worden ingediend en in alle talen worden vertaald voordat zij in stemming worden gebracht. De door de commissievoorzitter vastgestelde termijnen voor indiening dienen te worden aangehouden.

Wanneer meerdere amendementen betrekking hebben op eenzelfde punt van een wetgevingstekst of een ontwerpresolutie, dan bestaat de mogelijkheid om compromisamendementen in te dienen, waarover met voorrang wordt gestemd. Dergelijke amendementen worden over het algemeen voorgesteld door de rapporteur, tenzij ze worden ingediend op initiatief van verscheidene fracties gezamenlijk of van de commissievoorzitter.

IV. DE BEHANDELING VAN VERSLAGEN IN DE PLENAIRE VERGADERING

A. Agenda van de plenaire vergadering

19. De ontwerpagenda van een plenaire vergadering wordt vastgesteld door de Conferentie van voorzitters op basis van de aanbevelingen van de Conferentie van commissievoorzitters (artikel 137 van het Reglement).
20. Aangezien plenaire vergaderperioden en commissievergaderingen elkaar echter gedeeltelijk overlappen, kunnen de door een commissie goedgekeurde verslagen niet altijd op tijd op de agenda worden geplaatst.

In dat geval kan de commissie trachten de ontwerpagenda als volgt te wijzigen:

- ofwel vraagt zij om toepassing van de procedure van urgentverklaring (artikel 142 van het Reglement), wanneer het een raadplegingsverslag betreft;
- ofwel stelt zij voor de ontwerpagenda te wijzigen (artikel 140 van het Reglement) hetzij voor wat de raadplegingsverslagen betreft hetzij voor wat de initiatiefverslagen betreft.

Deze wijzigingen worden aan het Europees Parlement ter goedkeuring voorgelegd.

B. Terugverwijzing naar een commissie

21. Soms wordt een verslag terugverwezen naar een commissie:

- op verzoek van een fractie of van ten minste 40 leden (artikel 175, lid 1, van het Reglement).

Dit verzoek kan worden ingediend bij de vaststelling van de agenda, vóór de opening van de beraadslaging, ofwel vóór of tijdens een stemming. Het verzoek mag in elk van deze drie fasen slechts een keer worden ingediend.

- Indien de Commissie een voorstel niet intrekt dat in de plenaire vergadering geen meerderheid van stemmen heeft verkregen of waarover een ontwerpresolutie tot verwerping is aangenomen, wordt dit voorstel terugverwezen naar de bevoegde commissie, die binnen twee maanden een nieuw verslag moet opstellen (artikel 56 van

het Reglement), tenzij de plenaire vergadering besluit tot stemming over de wetgevingsresolutie over te gaan.

- Deze procedure is ook van toepassing indien de Commissie niet bereid is alle door het Parlement aangenomen amendementen op een van haar voorstellen over te nemen. Als de rapporteur of de commissievoorzitter om uitstel van de stemming verzoekt (om met de Commissie te onderhandelen en druk op haar uit te oefenen) en het Parlement daarmee instemt, wordt de zaak geacht voor een nieuwe behandeling naar de bevoegde commissie te zijn terugverwezen (artikel 57, lid 2, van het Reglement).

Ook in dit geval moet de commissie het Parlement binnen twee maanden een verslag voorleggen.

C. Procedure ter plenaire vergadering zonder amendementen en zonder debat (artikel 138 van het Reglement)

22. Indien minder dan een tiende van de commissieleden tegen een verslag (al dan niet van wetgevende aard) stemt, wordt deze op de agenda van de plenaire vergadering van het Parlement geplaatst om zonder amendementen en dus zonder debat in stemming te worden gebracht.

Als fracties of afzonderlijke leden die samen een tiende van de leden van het Parlement uitmaken, er vóór de opstelling van de definitieve ontwerpagenda door de Conferentie van voorzitters schriftelijk om hebben verzocht dat amendementen kunnen worden ingediend, stelt de Voorzitter een termijn vast voor de indiening van amendementen.

Ook kan het Parlement besluiten om een debat over het verslag te houden bij de aanneming van de agenda aan het begin van de vergaderperiode, en wel op voorstel van de Conferentie van voorzitters of op verzoek van een fractie, dan wel ten minste 40 leden.

23. Bij de behandeling van een agendapunt zonder debat kan de rapporteur of de voorzitter van de bevoegde commissie onmiddellijk voor de stemming een verklaring van ten hoogste twee minuten afleggen.

V. ANDERE ACTIVITEITEN

A. Vragen voor mondeling antwoord met debat (artikel 115 van het Reglement)

24. Elke commissie kan aan de Commissie of de Raad van de Europese Unie vragen voor mondeling antwoord met debat stellen ter verkrijging van aanvullende gegevens over een specifiek onderwerp, zodat het Parlement zijn controlebevoegdheid over de Executieve kan uitoefenen.

De vragen worden schriftelijk ingediend bij de Voorzitter van het Parlement, die ze voorlegt aan de Conferentie van voorzitters. Deze besluit of ze op de agenda van een van de plenaire vergaderingen van het Parlement worden geplaatst.

Wanneer het vragen aan de Commissie betreft, moeten deze minstens een week vóór de opening van de vergadering waarin zij moeten worden behandeld, worden ingediend. Voor vragen aan de Raad is deze termijn drie weken.

Tot besluit van het debat in de plenaire vergadering kan de commissie een ontwerpresolutie indienen met het verzoek deze met spoed in stemming te brengen (artikel 110, lid 2, van het Reglement).

B. Openbare hoorzittingen en workshops (artikel 193 van het Reglement)

25. Iedere commissie kan, met toestemming van de Conferentie van voorzitters, een hoorzitting beleggen met deskundigen of met vertegenwoordigers van de bij het te behandelen vraagstuk betrokken partijen.

Volgens de tot dusver gevoerde praktijk is het mogelijk drie à vier hoorzittingen per jaar te beleggen met de deelneming van maximaal zestien deskundigen in totaal, wier onkosten worden vergoed door het Parlement.

Ook kunnen workshops worden georganiseerd over onderwerpen die door de coördinatoren worden bepaald. Tijdens deze workshops presenteren deskundigen een 'briefing note' over het gekozen onderwerp. De deskundigen (meestal twee tot vier) worden betaald uit de expertisebegroting van de beleidsondersteunende afdeling.

Bovendien kunnen, op verzoek van de coördinatoren, panels van externe deskundigen worden samengesteld. Deze deskundigen bieden permanente ondersteuning aan de leden van de Landbouwcommissie in grote dossiers. Deze deskundigen worden eveneens betaald uit de expertisebegroting van de beleidsondersteunende afdeling.

C. Jaarlijks wetgevingsprogramma

26. Voor het eind van elk jaar stellen het Europees Parlement en de Europese Commissie een jaarlijks wetgevingsprogramma op dat onder meer alle geraamde wetgevingsactiviteiten omvat (artikel 35 van het Reglement). De Landbouwcommissie kan aan de Voorzitter van het Parlement haar opmerkingen over die onderdelen van het programma waarvoor zij bevoegd is, doen toekomen.

D. Raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité en/of het Comité van de regio's

27. Een commissie kan bij de Voorzitter van het Europees Parlement verzoeken om raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité (artikel 124 van het Reglement) en/of het Comité van de regio's (artikel 125 van het Reglement) over zaken van algemene aard of over specifieke onderwerpen, zoals bijvoorbeeld in het geval van een initiatiefverslag. De commissie dient aan te geven binnen welke termijn deze twee organen advies dienen uit te brengen. Verzoeken om raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité en/of het Comité van de regio's worden ter goedkeuring voorgelegd aan het Parlement, dat hierover zonder debat beslist.

E. Delegaties

28. De commissies hebben het recht delegaties samen te stellen die dienstreizen kunnen maken naar andere plaatsen dan de drie vergaderplaatsen. Het Bureau van het Parlement geeft uitsluitend toestemming voor gerechtvaardigde delegaties. Ieder jaar kunnen maximaal 25 leden aan delegaties deelnemen. Een delegatie bestaat uit maximaal 12 leden. In het algemeen worden 3 of 4 delegaties per jaar gevormd. Dienstreizen duren in principe niet langer dan drie dagen (inclusief reistijd) en blijven beperkt tot het grondgebied van de Europese Unie.

VI. COÖRDINATOREN EN BENOEMING VAN RAPPORTEURS (artikel 192 van het Reglement)

29. Binnen elke commissie wordt door elke fractie een coördinator (woordvoerder) aangewezen. De coördinatoren komen om de zoveel tijd bijeen (in het algemeen vóór de bijeenkomst op de tweede vergaderdag) na convocatie van de commissievoorzitter om de verslagen en adviezen te verdelen, een besluit te nemen over initiatiefverslagen en hoorzittingen en om te beraadslagen over alle kwesties die de interne organisatie van de werkzaamheden betreffen, zoals de toepassing van de vereenvoudigde procedure. De ondervoorzitters kunnen worden uitgenodigd om in de hoedanigheid van adviseurs deel te nemen aan de coördinatorenvergaderingen.
30. De benoeming van de rapporteurs wordt door de commissie verricht op voorstel van de coördinatoren. De fracties kunnen voor elk verslag een schaduwrapporteur aanwijzen om de voortgang van het verslag te volgen en namens de fractie tot compromissen te komen. De commissie kan op voorstel van de coördinatoren besluiten de schaduwrapporteurs te betrekken bij het overleg om in medebeslissingsprocedures tot overeenstemming met de Raad te komen. Om op langere termijn een zeker evenwicht tussen de fracties te bewaren is tot nog toe steeds deze procedure gevolgd:
- elke fractie heeft recht op een percentage verslagen/adviezen dat overeenkomt met de getalsmatige vertegenwoordiging in de commissie;
  - aan elk verslag/advies wordt door de coördinatoren een aantal punten toegekend al naar gelang het politieke belang ervan (0,5 tot 6 voor verslagen, 0,5 tot 3 voor adviezen);
  - na elke toekenning wordt het totaal van door elke fractie gescoorde punten omgezet in een percentage van het totaal van toegekende punten; dit percentage wordt vergeleken met het percentage waar elke fractie recht op heeft.

Zo valt af te lezen welk percentage nog ter beschikking van de afzonderlijke fracties staat. Aan de hand hiervan kan de toekomstige verdeling worden gepland.

31. Het is vanzelfsprekend niet zo, dat dit puntenstelsel automatisch recht geeft op toebedeling van verslagen. Deze verdeling geschiedt op basis van politieke oordelen en keuzes en bij onenigheid moet er worden gestemd (elke coördinator heeft recht op evenveel stemmen als er leden van zijn fractie in de commissie zitten). In uitzonderingsgevallen worden ook de fractievoorzitters geraadpleegd.

De door het secretariaat opgestelde puntentabel biedt slechts een aan de huidige situatie aangepast kader en is een van de evaluatiepunten die in overweging worden genomen bij de beraadslagingen van de coördinatoren.

VII. OVERIGE INFORMATIE

32. De leden van de Landbouwcommissie worden benoemd tijdens de eerste vergaderperiode van het nieuw gekozen Parlement en opnieuw na 2 1/2 jaar. Op voorstel van de fracties wijst de commissie vervolgens in de loop van haar constituerende vergadering haar Bureau aan dat is samengesteld uit een voorzitter en drie ondervoorzitters.
33. Bovendien kunnen de fracties voor elke commissie een aantal permanente vervangers aanwijzen wier aantal gelijk is aan dat van de gewone leden. De in de commissie vertegenwoordigde fracties zijn naar evenredigheid vertegenwoordigd.

De permanente vervangers kunnen aan commissievergaderingen deelnemen, er het woord voeren en bij afwezigheid van het door hen vervangen lid deelnemen aan de stemming. Zij hebben tevens het recht tot rapporteur of rapporteur van advies te worden benoemd.

34. De Landbouwcommissie komt bijeen na convocatie door de voorzitter, die de ontwerpagenda opstelt. Het vereiste quorum is een kwart van de leden (artikel 195, lid 2, van het Reglement).

Na elke vergadering worden notulen opgesteld die ter goedkeuring aan de commissie worden voorgelegd op een volgende vergadering. In deze notulen worden de besluiten vermeld die in de commissie zijn genomen over de verschillende agendapunten. Ook wordt vermeld wie in de discussie het woord heeft gevoerd.

De vergaderingen zijn openbaar, tenzij de commissie besluit dat dit niet het geval is.

35. De stemmingsprocedure in de commissie is dezelfde als die is vastgesteld voor de plenaire vergadering.
36. Voor de lengte van teksten zijn door het Bureau van het Parlement¹ de volgende regels vastgesteld:

Toelichtingen en voorbereidende werkdocumenten:

- 7 bladzijden voor een niet-wetgevingsverslag,
- 6 bladzijden voor een wetgevingsverslag,
- 3 bladzijden voor een advies.

Ontwerpresoluties:

- 4 bladzijden, inclusief overwegingen, maar exclusief visa.

"Conclusies" van niet-wetgevingsadviezen:

- 1 bladzijde.

Motiveringen van amendementen:

- facultatief, maar maximaal 500 tekens.

Onder een bladzijde wordt verstaan een tekst van 1500 tekens, spaties niet meegerekend.